

Helligtrekongers søndag – 1. tekstrække

Nygårdskirken – 5. januar 2025, kl. 10.30

Tekst: Mt 2,1-12

Salmer: 749; 308; 136; 15; 137, v.6; 787

Tak Kristus fordi du lyser for at finde os. Amen

I aften er det Helligtrekongersaften – og traditionen siger, at vi så skal tænde et lys med tre arme, én for hver af de hellige tre konger – og når det lys er brændt ned, så er julen til ende: Så skal juletræet pyntes af og bæres ud – så begynder hverdagen. I nogen dele af verden *fejres* julen først til Helligtrekonger – altså med at Jesusbarnet får fine fødselsdagsgaver af nogle helt særlige gæster: De var kommet fra det fjerne Østen for at finde netop *dette* barn! For de var stjerneforskere og havde opdaget en kæmpe stor *ny* stjerne på himlen; den var tegn på, at en verdensstjerne var født – en konge over alle konger på Jorden! Og ham vil de se! De drog afsted efter stjernens position - og *så* gik de *forkert*: I stedet for at stole på Gud, som har tændt stjernen – så stolede de på deres *egen* viden om, hvor kongesønner bliver født: På slottet i hovedstaden selvfølgelig! Men dér tog de *fejl*: For det var ikke en *ny menneskelig magthaver*,

Helligtrekongers søndag – 1. tekstrække

der var blevet født – men *Guds* søn! Og Gud snobber ikke for pragt, status og verdslig magt, tværtimod! Så stjernetyderne tog fejl i første omgang, og så forstod de, at man skal passe på med at stole på sig *selv* – og passe *endnu* mere på at stole på mennesker med *magt*! Kong Herodes på det fine slot var farlig: Han var konstant bange for at miste sin egen magt – og sørgede for hurtigst muligt at få udryddet enhver ny konkurrent. Så gæsterne valgte at besøge den nyfødte kongesøn i hemmelighed – og undrede sig *ikke* over at finde ham i en stald i en lille landsby: Han måtte jo skjule sig for magthaverne! Han fik deres hyldest og deres gaver - og da der er *tre* gaver, guld, røgelse og myrra, har vi siden tænkt, at der var tre gæster. Og da den slags gaver er klassiske æresbevisninger fra én konge til en anden, har vi tænkt at gavegiverne nok *selv* var fyrster: Tre orientalske konger – en slags pilgrimme, der bliver helliggjort af deres tro på at Jesusbarnet er Himlens kongesøn. Nogle vise mænd fra Østerland blev til Helligtrekonger! Bagefter tog de hjem uden at røbe noget for Kong Herodes – og vi hører aldrig mere til dem. Måske fordi de tog *fejl* igen: Det er ikke alle konger, der ydmygt husker 2. vers af nr. 15 i salmebogen: *Gik alle konger frem på rad, i*

Helligtrekongers søndag – 1. tekstrække

deres magt og vælde, de mægted' ej det mindste blad at sætte på en nælde. Mon Jesusbarnets fine gæster blev *skuffede* over hans skæbne? Han flyttede jo aldrig ind på noget slot, var hverken mægtig i krig eller økonomi. Han blev fattiges, syges, kvinder og børns stjerne og endte med at gå i døden for sit budskab: At Guds tilgivelse og barmhjertighed er *gratis* for alle, der vil tage imod – og hverken kan købes for magt og status eller for fromhed og velgørenhed. Men verdensberømt – det blev Guds søn jo: Hans lys skinner for evigt – mens andre stjerner blegner. Jesus lyser med tro, håb og kærlighed gennem hele universet fra øst til vest, lyser ind i alle hjerter, der åbner sig i længsel efter forløsning. Verden er fyldt med os, der har brug for Kristus - os, der har brug for at få at vide, at Gud kærligt og barmhjertigt tager sig af netop sådan nogle som os, der har fejlet og er gået forkert. Gud er fri i sin kærlighed – fri til at elske os uanset hvem vi er og hvad vi gør. Stjerner tiltrækker opmærksomhed på sig *selv*. Men Jesus Kristus lyser for at finde *os* og sætte *os* fri!

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed. Amen.